

højtærede Finansminister, saa tydeligt, som det er sket i Aften, stikker Hestefoden frem. Thi ærede Medlemmer vil have lagt Mærke til, at det, som Talen her er om i Forholdet til Tjenestemændene, er aldeles ikke dette: Gør man ved Gennemførelsen af denne Lov Ret, eller gør man Uret? Og det, som jeg synes maatte være det væsentlige for den højtærede Finansminister i hans Arbejde for Gennemførelsen af denne Sag, var dog dette at godtgøre for dette høje Ting, at gennem dette sker der Ret til alle Sider, gøres der Ret i det Omfang, som vi økonomisk er i Stand til. Men det har den højtærede Finansminister aldeles ikke forsøgt. Derimod har han Gang paa Gang forklaret Tinget, at det, det kommer an paa, er, at man i denne Sag gør det, som tækkes Tjenestemændene. Det gælder om, at man gennemfører en Ordning, som Tjenestemændene billiger. Denne Ordning, siger den højtærede Finansminister, billiger Tjenestemændene, det er Hovedargumentet i Sagen. Jeg siger, at naar man drager det saa stærkt frem, som man gør i denne Forbindelse, saa kommer Hestefoden saa tydeligt til Syne, at Tjenestemændene dog formentlig ogsaa vil kunne faa Øje paa den, og faar de det, saa nærer jeg ikke nogen som helst Tvivl om, at Taktikken vil være mislykket.

Rode: Til det ærede Medlem Hr. Kragh skal jeg kun sige, at Venstre har selvtølgelig fuldstændig Ret til ud fra finansielle Grunde at nægte Tjenestemændene en Lønforbedring, og Venstre har fuldkommen Ret til ud fra de samme finansielle Grunde at paatvinge Folketinget 6—7 Mill. Kr. i Militærudgifter. Dette er noget, som Venstre frit kan bestemme selv. Men hvad der forekommer mig at være en usædvanlig Taktik, det er at søge at sprænge en Ordning, gøre den anderledes, end den er tilsigtet, og gøre dette i et Fællesskab af Venner og af Modstandere af Forbedringen. De Herrer ved jo, at Ordningen vilde aldrig for Konjunkturtillæggets Vedkommende være blevet saaledes, som den nu foreligger her i Dag, hvis der ikke havde været et Forslag om et Tillæg til Stedtillægget, som ordnede forskellige Forhold, der ikke ordnes gennem Konjunkturtillægget. De, som har ønsket Ordningen, har jo netop ønsket, at den skulde være en Ordning med to Bestanddele. De Konservative har saa ønsket den under en særegen Form. Men det, som er sket, er, at man har sprængt begge Ordninger, saa der er kommet noget ud deraf, som ingen

har ønsket. Det er dette, jeg har betegnet som en illoyal Taktik, og den kan aldrig blive noget andet.

Finansministeren (Bramsnæs): Det ærede Medlem Hr. Kragh syntes ikke, at man kunde sammenligne den Henvendelse til Tjenestemændene, der er sket i Militærspørgsmaalet, med Spørgsmaalet om Tjenestemændenes Anskuelse i denne Sag. Nej, der er adskillig Forskel, som er værd at lægge Mærke til. Der er for det første den Forskel, at her, hvor der i hvert Fald for tre Partiers Vedkommende i Rigsdagen er Enighed om den samme Udgift for Staten, maa Tjenestemændenes Ønsker om Fordelingen have ganske særlig Betydning. Jeg er klar over, at Tjenestemændenes Ønsker om Fordelingen ingen Interesse har for Partiet Venstre, for Partiet Venstre ønsker jo ikke at give Tjenestemændene noget som helst at fordele, saa for dem kan Spørgsmaalet om, hvorledes Fordelingen skal være, overhovedet ikke rejse sig. Men mellem de andre Partier kan Spørgsmaalet om Fordelingen rejse sig, og saa forekommer det mig dog, at der er Grund til at lægge overordentlig megen Vægt paa, hvordan Tjenestemændene selv ønsker denne Fordeling. Jeg synes heller ikke, man skal kimse ad Tjenestemændenes Mening om den Ting, naar man dog er saa villig, som det viser sig, at man er, til at rette sig efter Tjenestemænds Udtalelser angaaende Militærspørgsmaalet. Jeg skal ikke blande mig i, hvorvidt man skulde have spurgt eller ikke, men Kendsgerningen er, at man fulgte Tjenestemændenes Beregninger og Udtalelser om, hvordan Finansloven skulde se ud paa de militære Budgetter. Det kalder jeg at give Tjenestemændene en Indflydelse af ganske særlig Art, en Indflydelse, som jeg for mit Vedkommende finder i allerhøjeste Grad betænkelig, men den synes jo de ærede Partier, Venstrepartiet og det konservative Folkeparti, ikke at være nogen som helst Betænkelighed ved.

Det ærede Medlem Hr. Kragh udtalte, at jeg har ikke gjort noget som helst Forsøg paa at bevise, at Tjenestemændene havde Ret til dette Løntillæg, der her var Tale om. Jeg synes, at Tjenestemændene har Ret til det, og jeg synes ogsaa, at Tjenestemændene bør have Lov til at fremsætte Krav om en forbedret Stilling, lige saavel som alle andre har det, og derved at Tjenestemændene med Rette efter min Mening har fremsat disse Krav, mener jeg, at det fuldt er bevist overfor mig og saa mange Medlemmer af denne Rigs-